

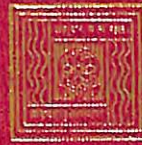
कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्

संस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण
लण्डनपुरस्थराजकीयैष्याखण्डीयविद्यासेवकसमाजपूज्यसभ्यपदभाजा

महामहोपाध्यायेन
त. गणपतिशास्त्रिणा
विरचितया श्रीमूलाख्यया व्याख्यया समुपेतं
तेनैव संशोधितम्।

प्रथमः सम्पुटः - प्रथमाद्वितीयाधिकरणे।

भूमिका-लेखकः
डॉ. एन्. पी. उन्नीमहोदयः
संस्कृतविभागाध्यक्षः, केरलविश्वविद्यालयः, त्रिवेन्द्रम्

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-मानवससाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्यापनपरिषदा 'ए'-श्रेण्या प्रत्यापितः मानितविश्वविद्यालयः)

नवदेहली

कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्

संस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण

लण्डनपुरस्थराजकीयैध्याखण्डीयविद्यासेवकसमाजपूज्यसभ्यपदभाजा

महामहोपाध्यायेन

त. गणपतिशास्त्रिणा

विरचितया श्रीमूलाख्यया व्याख्यया समुपेतं

तेनैव संशोधितम्।

प्रथमः सम्पुटः – प्रथमाद्वितीयाधिकरणे।

भूमिका-लेखकः

डॉ. एन्. पी. उन्नीमहोदयः

संस्कृतविभागाध्यक्षः, केरलविश्वविद्यालयः, त्रिवेन्द्रम्

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-मानवसंसाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्यायनपरिषदा 'ए'-श्रेण्या प्रत्यायितः मानितविश्वविद्यालयः)

नवदेहली

CONTENTS

	<i>Page</i>
Introduction	
1. Kauṭalya—His Identity	1
(A) The Names	
(B) Kauṭalya Or Kauṭilya ?	
(C) Kauṭalya—the Correct name	
(D) Cāṇakya	
(E) Viṣṇugupta	
(F) Other Name	
2. Did Kauṭalya Exist ?	7
3. Life and Times	10
(A) Native Place	
(B) Times	
(C) Personality	
(D) Date	
4. Works	13
5. Arthaśāstra—The Magnumopus	14
6. Commentaries on Arthaśāstra	18
7. Controversy Between Shama Sastri and Ganapati Sastri	48
8. Points of Debate	51
9. Editorial Drawbacks	59
10. Editor's Perspective	59
11. The Tone of Dialogue	60
12. Ganapati Sastri Vindicated	62
13. Edition and Translations	63
14. Editions of the Text and Commentary	63
15. Translation	64
16. Studies	66
17. Conclusion	67

containing the portion from the 8th to the last chapter of the second adhikaraṇa only. The other contained a portion of a commentary known as Nayachandrikā by Mādhava-yajven from the 7th Adhyāya in the 7th adhikaraṇa up to a portion of the 4th adhyāya in the 12th adhikaraṇa. Their source appears to be a palm-leaf manuscript belonging to the Kerala country. But they were so full of errors and gaps that it seemed a hopeless task to make anything out of them without the help of better manuscripts. In these circumstances and as there appeared to be no chance of discovering other manuscripts, I did not think it advisable to send the fragments to the press. But I worked at them strenuously and understood the text-portions handled therein. Besides, a palm-leaf manuscript of an ancient Malayalam version of the Arthasāstra on the line of Bhaṭṭasvāmin's commentary was found to exist in the Palace Library. It runs up to the end of the 7th adhikaraṇa and appears to be about two or three centuries old. An exactly similar copy was also found in the Madras Government Oriental Manuscript Library and I had occasion to make use of it. But the copies of the Malayalam version were defective, containing omissions of many passages, of even five or six chapters consecutively in one place; yet they were of considerable help to me in determining the correct readings and in understanding the text. These were all the materials I had the good fortune to collect.

The work teems with several topics, which, owing to their technical character, can be grasped only with the help of traditional instructions or commentaries. In the absence of these materials, our ignorance in regard to many topics would be perpetual.

When the meaning of the text was somewhat grasped after spending many laborious days over the materials, the desire arose in me to place it before the public. Since no ancient commentary in its publishable shape is available, I thought of writing one of my own and wrote it on the method of the ancient commentaries. I have given my commentary the significant name of "Sṛīmūlam"—literally, the source of prosperity—after the name of His Highness the Mahā Rāja of Travancore Sṛī Mūlam Tirunāl, whose enlightened patronage has ever been the pole-star in my literary enterprises. The text along with the commentary is now being printed.

5. Preparation of a new commentary.

कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्

संस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण
लण्डनपुरस्थराजकीयैव्याखण्डीयविद्यासेवकसमाजपूज्यसभ्यपदभाजा

महामहोपाध्यायेन
त. गणपतिशास्त्रिणा
विरचितया श्रीमूलाख्यया व्याख्यया समुपेतं
तेनैव संशोधितम्।

द्वितीयः सम्पुटः - तृतीयचतुर्थपञ्चमषष्ठसप्तमाधिकरणानि।

भूमिका-लेखकः
डॉ. एन्. पी. उन्नीमहोदयः
संस्कृतविभागाध्यक्षः, केरलाविश्वविद्यालयः, त्रिवेन्द्रम्

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-मानवसंसाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्याघनपरिषदा 'ए'-श्रेण्या प्रत्यापितः मानितविश्वविद्यालयः)

नवदेहली

P R E F A C E

This is the second part of the Arthaśāstra of Kauṭilya, in which are included the next five Adhikaraṇas only, in order that it may be equal in size to the first.

When this volume was about to be published, a copy of Dr. Jolly's edition of the Arthaśāstra published at Lahore, came to hand, the readings of which, as well as of the Mysore edition, as compared with those of the Trivandrum edition, will be given as an appendix to the third part.

Dr. Jolly's introduction deals with many questions connected with the work. We shall consider some of his arguments in support of his theories, as also of others referred to therein.

From the closing verse of the first chapter,

सुखमहणविशेषं तत्पार्थपदनिश्चितम् ।

कौटिल्येन ह्येवं शास्त्रं विमुक्तमन्वविस्तरम् ॥

and from the closing verse of the tenth chapter of the second Adhikaraṇa,

सर्वज्ञानाभ्यनुक्रम्य प्रयोगानुपलभ्य च ।

कौटिल्येन नरेन्द्रायें शासनस्य विधिः स्मृतः ॥

and from the two stanzas at the end of the work.

येन शास्त्रं च शास्त्रं च मन्वराजगता च भूः ।

अमर्षेणोद्भूताभ्यास्तु तेन शास्त्रमिदं कृतम् ॥

इष्ट्या विप्रतिपत्तिं बहुधा शास्त्रेषु भाष्यकाराणाम् ।

स्वयमेव विष्णुगुप्तमकार सूर्यं च भाष्यं च ॥

as well as from the fact that quotations cited under the name of Kauṭilya or Kauṭaliya are all found in the work. It is quite proper that it should be regarded as the production of Chanakya alias Vishnugupta, a contemporary of Chandragupta Maurya. But Drs. Winternitz, Jolly and Keith, hold that the Arthaśāstra was not the production of a person named Kauṭilya, a contemporary of Chandragupta Maurya, on the following grounds:—

(i) no reference is made in the work to the great empire of Chandragupta, which is said to have been built up by Chanakya (Dr. Winternitz), nor is the name Pataliputra, the capital of the empire, mentioned. (Dr. Jolly.);

द्वितीयसम्पुटस्य विषयानुक्रमणी ।

भादितः अधिकरणा- प्रकरणम्, विषयः, पृष्ठम्,
अध्यायः, अध्यायः.

धर्मस्थीयं तृतीयमधिकरणम् ।

५८	१	५७, ५८	व्यवहारस्थापना, विवादपद- निबन्धः	१-११
५९-६१	२-४	५९	विवाहसंयुक्तम्—	१२-३०
५९	२	५९	विवाहधर्मः, स्त्रीधनकल्पः, भाधिवेदनिकम्	१२-१८
६०	३	५९	शुश्रूषाभर्मपारुष्यद्वेषाति- चारोपकारव्यवहारप्रति- षेधाश्च	१९-२४
६१	४	५९	निष्पतनं पथ्यमुसरणं ह्रस्व- प्रवासः दीर्घप्रवासश्च	२५-३०
६२-६४	५-७	६०	दायविभागः—	३१-४५
६२	५	६०	दायक्रमः	३१-३५
६३	६	६०	भंशविभागः	३६-३९
६४	७	६०	पुत्रविभागः	४०-४५
६५-६७	८-१०	६१	वास्तुकम्—	४६-६१
६५	८	६१	गृहवास्तुकम्	४६-५०
६६	९	६१	वास्तुविक्रयः, सीमाविवादः, क्षेत्रविवादः, मर्यादास्था- पनं, बाधावाधिकम्	५१-५६
६७	१०	६१-६२	विवीतक्षेत्रपथहिंसा	५७-६१
६८	११	६२	समयस्थानपाकर्म	६१-६३
६९	१२	६३	ऋणादानम्	६४-७१
७०	१३	६४	औपनिधिकम्	७२-७९
७१	१४	६५	दासकर्मकरकल्पः, दासकल्पः कर्मकरकल्पे स्वाम्याधिकारः	८०-८५
७१	१४	६६	कर्मकरकल्पः. सम्भूयसमु- त्थानम्	८६-९०

पितृभ्रातृपुत्राणां पूर्वं विद्यमाने नापरमवलम्बन्ते, ज्येष्ठे च कनिष्ठमर्थग्राहिणः ।

जीवद्विभागे पिता नैकं विशेषयेत् । न चैकमकारणान्निर्विभजेत ।

पितुरसत्यर्थे ज्येष्ठाः कनिष्ठाननुगृहीयुः, अन्यत्र मिथ्यावृत्तेभ्यः ।

प्राप्तव्यवहाराणां विभागः । अप्राप्तव्यवहाराणां देयविशुद्धं मातृबन्धुषु ग्रामवृद्धेषु वा स्थापयेयुर्व्यवहारप्रापणात् । प्रोषितस्य वा ।

सन्निविष्टसमसन्निविष्टेभ्यो नैवेशनिकं दद्युः । कन्याभ्यश्च प्रादानिकम् ।

पितरि तत्पुत्रेषु च सहजीविषु पुत्रान्यतमो बहुपुत्रः कुटुम्भार्थं यदि ऋणं कृत्वा म्रियेत, तदा ऋणदातृणां प्रतिपत्तिमाह — पितृभ्रातृपुत्राणामित्यादि । अयमर्थः — अर्थग्राहिणः ऋणकर्तुः पितृभ्रातृपुत्राणां मध्ये पितरि विद्यमाने भ्रात्रादीन् ऋणदातारो नामियुञ्जीरन् किन्तु पितरमेवाभियुञ्जीरन्, पित्रभावे भ्रातृन् । भ्रातृषु विद्यमानेषु पुत्रं नामियुञ्जीरन् किन्तु भ्रातृनेवाभियुञ्जीरन् भ्रात्रभावे पुत्रम् । पुत्रे च ज्येष्ठे विद्यमाने न कनिष्ठमभियुञ्जीरन् किन्तु ज्येष्ठमिति । इहार्धग्राहिणमित्यपपाठः प्रतिभाति ।

'तेषामूर्ध्वं पितृतो दायविभाग' इत्युक्तम् । जीवति पितरि दायविभागमाह — जीवद्विभाग इति । जीवद्विभागविषये, पिता, नैकं विशेषयेत् पुत्रेष्वेकतममाधिकांशेन वा न्यूनांशेन वा न योजयेत्, किन्तु समनैवांशेन सर्वान् योजयेत् । एकं पुत्रम्, अकारणात् विना निमित्तं, न निर्विभजेत निरंशं न कुर्यात् । पितुरसत्यर्थे पितृघनाभावे, ज्येष्ठाः पुत्राः, कनिष्ठान्, अनुगृहीयुः विभूयुः, अन्यत्र मिथ्यावृत्तेभ्यः कनिष्ठाश्चेन्मिथ्यावृत्ता न भवन्ति ।

प्राप्तव्यवहाराणां विभाग इति । अतीतषोडशवर्षाः स्वयं विभागं भजन्ते । अप्राप्तव्यवहाराणां देयविशुद्धम् ऋणादिदेयव्ययविशोषितं भागम्, मातृबन्धुषु मातुलादिषु, ग्रामवृद्धेषु वा, स्थापयेयुः न्यस्येयुः । आ कुतः, व्यवहारप्रापणात् व्यवहारप्रापकं षोडशं वयोऽभिव्याप्य । प्रोषितस्य वेति । देशान्तरगतस्य च भागं मातृबन्धुषु ग्रामवृद्धेषु वा स्थापयेयुरिति वर्तते ।

सन्निविष्टेत्यादि । असन्निविष्टेभ्यः अनुरूपस्त्रीपरिणयेन प्राप्तगार्हस्थ्याः सन्निविष्टाः अतथाभूता असन्निविष्टा अविवाहिताः तेभ्यः, नैवेशनिकं निवेशनं परिणयनं तत्रयोजनकं द्रव्यं. सन्निविष्टसमं सन्निविष्टभ्रात्रर्थे यावद्

कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्

संस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण
लण्डनपुरस्थराजकीयैव्याखण्डीयविद्यासेवकसमाजपूज्यसभ्यपदभाजा

महामहोपाध्यायेन
त. गणपतिशास्त्रिणा
विरचितया श्रीमूलाख्यया व्याख्यया समुपेतं
तेनैव संशोधितम्।

तृतीयः सम्पुटः - अष्टमादिपञ्चदशान्ताव्यधिकरणानि।

भूमिका-लेखकः
डॉ. एन्. पी. उन्नीमहोदयः
संस्कृतविभागाध्यक्षः, केरलविश्वविद्यालयः, त्रिचेन्द्रम्

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-वाचनसंसाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्यायनपरिषत् 'ए'-श्रेण्या प्रत्यायितः (मानितविश्वविद्यालयः)

नयादेहली

INTRODUCTION

This is the third and the last part of the Arthasāstra. The readings of the Punjab and Mysore editions as compared with those in this, the Trivandrum edition, are given as Appendix No. I. An index of important and difficult words occurring in the work is given as Appendix No. II and the archaic words as No. III.

There are two divisions of प्रलम्भनप्रकरण in औपनिषदिकाधिकरण, known as अद्भुतोत्पादनम् and भेषज्यमन्त्रप्रयोग. The first teaches hunger-remedying yogas which would enable one to observe monthly, paksha and other similar fasts. The second teaches a yoga by which one could see through darkness, five yogas by which it would be possible to walk without being visible to others, as well as those by which cows, birds etc., may be made invisible and several other wonderful yogas of similar nature. Whether these yogas will be really effective is a question to be solved by actual practice which is possible only if the proper ways of applying medicines and mantras are well understood. And a correct knowledge of these ways will have to be acquired from persons who are masters in them. Hence those desirous of practising the yogas should have to seek the assistance of masters possessing practical experience. For our part, we can do nothing but explain the text and believe in the several statements made therein, in accordance with our estimate of the author. But we cannot be expected to show the effects of these yogas just as the commentator of the passage, कारीया वृष्टिकामो यजेत, cannot be expected to show the effects of the इष्टि. It is on this ground that we said towards the end of प्रलम्भनाध्याय —

दृष्टा टिप्पणिकास्माभिर्भेषज्यस्यैवमल्पशः ।

क्रमस्तु सर्वस्वस्यापि मन्त्रवत् साम्प्रदायिकः ॥

In the इन्द्रियजयप्रकरण, Duryodhana is mentioned along with Ravana. The same Duryodhana is also mentioned along with Jayatsena, while dealing with gamblers. Again Nala and Dharmaputra who have sustained defeat at the hands of the gamblers are also referred to. It is clear from the above that in this prakarana Kautalya has the Mahabharata itself in his mind. Though the stories in the इन्द्रियजयप्रकरण about Dambhodbhava, Haihayārjuna etc., are all traced in the Mahābhārata, it has to be found out to what Itihāsa the stories of Dāndakya, Karāla etc., belong. The same is also the case with the story of Katyāyanas &c. indicated by अयमुचैः सिद्धन्ति

तृतीयसम्पुटस्य विषयानुक्रमणी ।

व्यसनाधिकरणम् अष्टममधिकरणम् ।

आदेतः अध्यायः.	अधिकर- णः.	प्रकरणम्.	विषयः.	शृष्ठम्.
११७	१	११७	प्रकृतिव्यसनवर्गः	१—११
११८	२	१२८	राजराज्ययोर्व्यसनचिन्ता	१२—१६
११९	३	१२९	पुरुषव्यसनवर्गः	१७—२४
१२०	४	१३०—१३२	गीढनवर्गः, स्तम्भनवर्गः, कोशासङ्ग- वर्गश्च	२५—३४
१२१	५	१३३, १३४	बलव्यसनवर्गः, मित्रव्यसनवर्गश्च	३५—४२

अभियास्यत्कर्म नवममधिकरणम् ।

१२२	१	१३५, १३६	शक्तिदेशकालबलप्रबलक्षणं, यात्रा- कालाश्च	४३—५०
१२३	२	१३७—१३९	बलोपादानकालाः, सन्नाहशुणाः, प्रतिबलकर्म च	५१—५८
१२४	३	१४०, १४१	पश्चात्कोपचिन्ता, बाह्याभ्यन्तरप्रकृ- तिकोपप्रतीकारश्च	५९—६६
१२५	४	१४२	क्षयव्ययलाभविपरिमर्शः	६७—७२
१२६	५	१४३	बाह्याभ्यन्तराश्वापदः	७३—७८
१२७	६	१४४	दृष्यशत्रुसंयुक्ताः	७९—८८
१२८	७	१४५, १४६	अर्थानर्थसंशययुक्ताः, तासामुपाय- विकल्पजाः सिद्धयश्च	८९—१०२

सांप्रामिकं दशममधिकरणम् ।

१२९	१	१४७	स्कन्धावारनिवेशः	१०३—१०६
१३०	२	१४८, १४९	स्कन्धावारप्रयाणं, बलव्यसनावस्क- न्दकालरक्षणं च	१०७—१११
१३१	३	१५०—१५२	कूटयुद्धविकल्पाः, स्वसैन्योत्साहनं, स्वबलान्यबलव्यायोगश्च	११२—१२०
१३२	४	१५३, १५४	युद्धभूमयः, पर्यश्वरधहस्तिकर्माणि च	१२१—१२६

